

BELIJDEN IS DOEN

“een ieder dan, die Mij belijden zal voor de mensen, hem zal ook Ik belijden voor mijn Vader die in de hemelen is”

Mt.10,32 NBG

Vrije Evangelische Gemeente Heerde

Waar komt 'belijden-is-doen' vandaan?

Tevergeefs zoek je in de Bijbel naar voorbeelden van 'belijden-is-doen', zoals wij dat kennen.

Natuurlijk zijn er in de Bijbel mensen die opstaan en in het openbaar zeggen/belijden dat ze bij de God van Israël horen en Jezus als hun Heer erkennen.

In de tijd van de eerste kerken werd er onderwijs gegeven aan jongeren en ouderen en konden zij in de paasnacht belijdenis doen en gedoopt worden.

Omdat er daarna ook kinderen gedoopt werden, moesten die later geïnformeerd worden over de betekenis van de doop, het Avondmaal en zoveel meer zaken. Dat gebeurde tijdens de catechese. Als afsluiting van dit onderwijs kon iemand wat hij/zij geleerd had beamen (er mee instemmen). Dat gebeurde door belijdenis te doen. Je was dan 'belijdend lid' van de kerk en droeg daarmee medeverantwoordelijkheid. De meesten waren 18 jaar (of ouder). In sommige gevallen gebeurde het belijdenis doen als een vanzelfsprekendheid en werd en niet specifiek gevraagd naar persoonlijk geloof.

In de Rooms-katholieke kerk kent men hier 'het vormsel' voor. Dat vindt op jonge leeftijd plaats, meestal in de basisschoolperiode.

Wat geloof je en wat belijd je?

Er bestaan rondom het belijden-is-doen heel wat misverstanden. Die zijn in de loop van de tijd ontstaan en blijken een groot obstakel te zijn.

Er wordt wel gedacht dat je pas belijdenis kunt doen als

- Je veel kennis van de Bijbel bezit
- Je geen (of weinig) vragen meer hebt
- Je een 'zuiver leven' leidt

Je snapt wel, dat er dan (bijna) niemand meer belijdenis zou doen.

Maar wat is belijden-is-doen dan wel?

- **Je zegt 'amen' op Gods woord/belofte** aan jouw adres, toen je gedoopt werd. Ben je nog niet gedoopt, dan grijp je die uitgestoken Hand van God vast en mag je met je belijdenis gedoopt worden.
- **Je verbindt je leven aan de Here Jezus Christus** en je neemt je voor, om in de navolging van Hem, je leven in Gods dienst te stellen. Daarom knielen mensen die belijdenis doen en ontvangen ze Gods zegen.
- **Je geeft aan dat je probeert te leven** naar de aanwijzingen die God in zijn Woord geeft en je erkent dat er geen andere bron is waaruit wij kunnen putten, dan de Bijbel.

Wat is het juiste moment om belijdenis te doen?

Er bestaat geen 'juiste moment'.

Je bent nooit te jong en je bent nooit te oud.

We vragen niet naar elkaars Bijbelkennis en we leggen de meetlat niet langs elkaars leven.

We vragen naar geloof.

Wel moet je oppassen dat je het belijden-is-doen niet telkens voor je uitschuift en het er daardoor niet/nooit van komt. Dat zou jammer zijn.

Er zullen altijd vragen blijven en zonder twijfel kun je niet leven en ook niet geloven.

We belijden niet dat wij God vasthouden, maar omgekeerd belijden we wel dat Hij ons vasthoudt, wat er ook gebeurt.

In onze Vrije Evangelische Gemeente is er ieder jaar op eerste Pinksterdag gelegenheid om de Naam van God in het openbaar te belijden.

In overleg zou dat ook op een ander moment kunnen, indien de situatie daar om vraagt.

Diverse keren hebben jonge ouders het moment van hun openbare geloofsbelijdenis gecombineerd met het dopen van hun kind. Ook die mogelijkheid is er.

Geloofsgesprekken zijn geen voorwaarde om belijdenis te doen. We stimuleren het wel en adviseren iedereen, die overweegt om belijdenis te doen of dit gedaan heeft, om aan zo'n gespreksgroep mee te doen.

Is er verschil tussen dooplid en belijdend lid?

Jazeker!

Ouders brengen hun kind bij God en Hij geeft hun zijn teken van liefde en trouw mee.

Nergens wordt dat duidelijker dan in het lijden, sterven en de opstanding van de Here Jezus.

Dat teken is onuitwisbaar en gaat levenslang mee. Ook als kinderen/volwassenen niks meer met God willen hebben, dragen ze zijn belofte.

Wat mooi!

Deze doopleden worden volop betrokken in de gemeente en ze tellen mee.

Een dooplid draagt formeel nog geen eigen verantwoordelijkheid voor de gemeente.

Dat is anders bij mensen die belijdenis doen en daarmee belijdend lid worden van een gemeente/kerk.

Ze spreken uit 'er bij te willen horen'. Dat maakt dat ze op alle fronten gevraagd kunnen worden om inzetbaar te zijn.

Voor sommige taken is het een voorwaarde om belijdend lid te zijn (ouderling, diaken).

De zegen bij het knielen op het moment van belijden-is-doen heeft ook de betekenis van 'uitgezonden worden in Gods Naam en in Zijn dienst'. Dat kan zijn in de eigen gemeente, in de samenleving of in de wijde wereld.

Apostolische Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper van de hemel en de aarde.

En in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Here;

die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;

die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, neergedaald in de hel;

op de derde dag opgestaan uit de doden; opgevaren naar de hemel, en zit aan de rechterhand van God, de almachtige Vader; vandaar zal Hij komen om te oordelen de levenden en de doden.

Ik geloof in de Heilige Geest.

Ik geloof een heilige, algemene, christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen;

vergeving van de zonden;

opstanding van het vlees;

en een eeuwig leven.

De juiste datering is onzeker. Waarschijnlijk vindt ze haar oorsprong in de eerste of tweede eeuw na Christus.

KRUISKERK
Vrije Evangelische Gemeente Heerde